

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 5/2016
19.01.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног А.Л., због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Л., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 257/11 од 16.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/15 од 06.10.2015. године, у седници већа одржаној дана 19.01.2016. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Л., адвоката С.Б., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К 257/11 од 16.04.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/15 од 06.10.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К 257/11 од 16.04.2015. године, окривљени А.Л. оглашен је кривим због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од девет година у коју му се урачунава време проведено у притвору од 13.04.2010. до 13.09.2011. године. Том пресудом на основу члана 258. став 4. ЗКП законски заступник ошт. сада пок. Р.Р., Ј.Р. упућена је на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева, док је окривљени обавезан да у корист буџетских средстава суда на име трошкова кривичног поступка плати износ од 412.979,43 динара, а на име паушала износ од 10.000,00 динара све у року од 90 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 624/15 од 06.10.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе браниоца окривљеног А.Л. и жалба Вишег јавног тужиоца у Новом Саду и пресуда Вишег суда у Новом Саду К 257/11 од 16.04.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног А.Л., адвокат С.Б. због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП и повреде кривичног закона из члана 439. тачка 2. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење пред потпуно измењеним већем и да одреди да се на основу одредбе члана 488. став 3. ЗКП одложи извршење правноснажне пресуде.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу одредбе члана 488. став 1. ЗКП доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредби члана 490. ЗКП, о којој, у смислу одредбе члана 488. став 2. ЗКП није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Л., адвоката С.Б., је неоснован.

Бранилац окривљеног А.Л. у захтеву за заштиту законитости истиче да је означеним правноснажним пресудама учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП наводима да се пресуде заснивају на исказима сведока Н.Г. и Р.Ј., на којим доказима се пресуде не могу заснивати указивањем да су исти прибављени супротно одредби члана 395. став 4. тачка 1. ЗКП (у захтеву је погрешно означено да су ови докази прибављени супротно одредби члана 395. став 3. тачка 1. ЗКП), због чега је, по ставу браниоца суд морао одбити предлоге за извођење ових доказа.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног А.Л. неосновано је истицао у изјављеној жалби против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и о томе је на стр. 6 последњи пасус и стр. 7 пасус први, други и трећи образложења пресуде дао јасне и довољне разлоге, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Поред тога, бранилац окривљеног истиче да је нападнутим пресудама повређен кривични закон из члана 439. тачка 2. ЗКП на штету окривљеног наводима да је првостепени суд на радње окривљеног применио закон који се не може применити на тај начин што је исте правно квалификовао као кривично дело убиство из члана 113. КЗ, стајући на правно становиште да се у радњама окривљеног, с обзиром на одсуство умишљаја окривљеног да оштећеног лиши живота, стичу законска обележја кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 3. у вези става 2. и става 1. КЗ.

Изнете наводе захтева Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Наиме, наводе садржане у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног А.Л. неосновано је истицао и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и на стр. 3 последњи пасус и стр. 4 пасус први образложења пресуде је дао јасне и довољне разлоге о томе да се у радњама овог окривљеног стичу сва законска обележја кривичног дела убиство из члана 113. КЗ, које Врховни касациони суд у свему прихвата и у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП на њих упућује.

Са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 491. ст. 1. и 2. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Јелена Петковић-Милојковић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.